

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1397/2020
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ивановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Борислав Борозан, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4798/19 од 18.09.2019. године, у седници од 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4798/19 од 18.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5606/2018 од 27.09.2018. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је делимично ништав и не производи правно дејство Уговор о доживотном издржавању закључен 24.05.2010. године између сада пок. ВВ као даваоца издржавања и туженог као примаоца издржавања, оверен пред Првим основним судом у Београду дана 28.09.2010. године, у делу којим је ВВ располагао са 1/2 идеалног дела стана у Београду описаног изреком, што је тужени обавезан да призна и трпи. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди ништавост наведеног уговора о доживотном издржавању у преосталом делу од 1/2 дела непокретности у Београду описане изреком. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.267,34 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4798/19 од 18.09.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену одредбе члана 103. Закона о облигационим односима, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 16.12.2015. године вредност предмета спора означена је на 10.000,00 динара, а решењем суда од 28.07.2016. године утврђена је вредност предмета спора на 2.817.536,11 динара.

С обзиром да је наведена вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу чл. 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић